

ת"פ 12641/02 - מדינת ישראל נגד פדייל זבידאת, מגדי זבידאת

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 21-02-12641 פרקליטות מחוז חיפה נ' זבידאת
ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ב�名ם: באמצאות פרקליטות מחוז חיפה
נגד
הנאשמים 1. פדייל זבידאת
2. מגדי זבידאת
על ידי באת כוחם עו"ד גב' שירה בס רוזן

ஜור דין

הנאשמים 1 ו-2 הורשו על פי הודהתם, בכתב אישום מתוכנן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

הנאשם 1 - אחסון חומרים שלא כדין - עבירה לפי סעיף 181 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה) בלבד עם עבירה לפי סעיף 219 (א) לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

הנאשם 2 - גרים מות ברשנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאים 1 ו-2 הודיעו בכתב האישום המתוכנן, הורשו, ולענין העונש הסכימה המדינה להסתפק בעונש שינווע בתחום שבין 6 ל-12 חודשים מאסר בפועל לנאים 2, תוך שהוא ממליצה לבית המשפט להסתפק בהטלת עונש ברף התחתון של המתחם, כלומר, מבקשת להסתפק בהטלת 6 חודשים מאסר לנאים 2, שיכול וירצוי בעבודות שירות, ככל שהוא יתאים לכך, כמו כן, להטיל עליו מאסר מותנה ופיקוח ממשמעותי למשפחה המנוח, ואילו על הנאים 1, הוסכם כי ישתケנס לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

במסגרת ההסכמה זו, הצהירו הצדדים כי קיבלו את הסכמת משפחת הקורבן להסדר הטיעון, ובדין בו הוצג ההסדר נכח עו"ד חיר היבי, נציג משפחת הקורבן.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש, ב"כ הנאים 1 ו-2 הגיעו סיכום רפואי של הנאים 1 (נ/1); אסופה מכתבי המלצה בנוגע לנאים 1 ו-2, בדגש על הנאים 2, לגבי תרומותיו לעיר סחנין, ולאופן בו הנאים 2 ביצוע עבודתו כמנהל הפרויקטiments בענף הבניה, עד לאיורע הקטלני (נ/2).

טייעוני הצדדים לעונש:

עמוד 1

ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון, ולהסתפק בעונשים המפורטים בהסדר.

היא תיארה את אחוריותם של הנאים, כיצד הנאשם 1 קיבלן הפרויקט, לא נקט באמצעות סבירים כדי לוודא אחסון החומרים באופן ציבר, וכי הנאשם 2, שהיה מנהל העבודה בשטח, הותיר את צינורות הבטון לצד הכיביש, במשר חודשים, דבר שהסתיים באסון מושא כתוב האישום.

עוד עמדה ב"כ המאשימה, על הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאים, ציינה כי הפרקליטות התثبتה רבות בטרם הגיעו להסדר, ועל כן, המשא ומתן בין הצדדים נמשך תקופה ארוכה מאוד, ובשל כך גם התעכבה הגשת כתב האישום, ובסיומו של יום מצאה הפרקליטות כי יש מקום להגיע להסדר בתיק זה בגין לנאים 1 ו-2.

אשר לתוכנו של ההסדר, טענה ב"כ המאשימה כי המתחם המוצע בין 6 ל-12 חודשים אסור לנאים 2, והסתפקות בעונש של 6 חודשים בעבודות שירות הינו סביר בנסיבות העניין, ובאשר לנאים 1, נוכח חילקו השונה, נוכח המצד הראייתי בתיק, הטלת קנס לפי שיקול דעת בית המשפט, הינה עונש ראוי והולם.

ב"כ המאשימה הוסיף ופירטה נימוקים נוספים, המצדיקים לשיטתה את כבוד הסדר הטיעון, וכן הפניה לתקדים שונים המלמדים לעמדתה שהסדר שגבש, ראוי וסביר.

ב"כ הנאים הctrפה להנמקתה של ב"כ המאשימה, תוך הפניה לפסיקה ולנסיבות האישיות של כל אחד מהנאים. היא ציינה כי הנאשם 1 הינו אב המשפחה, בן 74, אשר טרם הגיעו להילאה המקומית בסחנון, בעודם מהמסמכים נ/2, שימושו עצמו כсан ראי למללה מעשור, היא הפניה למצבו הרפואי העולה מ-נ/1, לתרופות הרבות שהוא צריך. באשר לנאים 2, עמדה הסניגורית על הקשיים שהיו בגין אחריותו נוכח המצד הראייתי ומהגלי החקירה בתיק, דברים אשר היו מקשימים על בית המשפט לבחון את הדברים. גם כאן, ציינה את נסיבותו האישיות של הנאשם 2, שהוא בן 49 ללא עבר פלילי, כאשר את כל חייו הקדיש לענף הבנייה, וזה אירע ראשוני שבו קرتה לו תאונה כזו. עוד עמדה על נסיבותו האישיות של הנאשם 2 במשפטו, ואף היא גוננה על מתחם הענישה לו עתרו הצדדים, תוך הדגשת השינוי הבהיר בהגשת כתב האישום, והקשיים הראייטיים.

בחנתי את מכלול השיקולים העונשיים הקיימים לעניין, ובכל זאת, הערך המוגן שנפגע כתוצאה מעשי הנאים, שהינו ערך מקודש עליון בהיותו קדשות החיים, המוגן באמצעות נורמות בדיון הפלילי, תוך קביעת עונשים חמורים הצד פגעה בערך זה.

כמו כן נתתי דעתך למדיניות הענישה הנווגת ולאימוץ הסדרים דומים בתיקי גרים מות למשל: ת"פ 14-01-303 מדינת ישראל נ' בן גלים, שם התחשמל הילד בן 5 ונתגלו שורת ליקויים בחשמל במקום, ובית המשפט אישר את הסכמת המדינה לגזור על הנאשם ש-6 חודשים אסור בעבודות שירות; ע"פ 1602/08 מדינת ישראל נ' זאבי, שם הנאשם גרם למוות של הילד בן 13, ברשלנותו, לאחר שרול שעל תחזוקתו היה אחראי הנאשם, התMOVט והרג את הילד. גם שם אישר בית המשפט הסדר טיעוןആלו הגעה המדינה, לפיו ירצה הנאשם 6 חודשים אסור בעבודות שירות; ת"פ 15-06-23733 מדינת ישראל נ' חלפון, שם הקורבן נפל מפיגום ונחרג, הנאשם הורשע בגין מותו ברשלנות, מאוחר והקורבן לא קיבל הדרכה ופעל בשטח ללא אמצעי בטיחות. גם שם בית המשפט אישר את הסכמת המדינה, לגזור על מנהל העבודה 6 חודשים אסור בעבודות שירות; עפ"ג 16-09-21270 מדינת ישראל נ' עאשוו, גם שם עסק התקיק בגין מותו ברשלנות בוטה, הנאשם היה מנהל עבודה ואישר לטרקוטוריסט לנסוע הלוך וחזור בשביל הולכי רגל, דבר שגרם למותו של הקורבן, ובית המשפט שמו גזר עליו 6 חודשים אסור על תנאי ו-300 שעות של"צ וכן

פייצוי לאשת המנוח. בערעור בבית המשפט המחויז נגזו על הנאשם חודשיים מסר בעבודות שירות.

עוד נתתי דעתך לנسبות ביצוע העבירה, כעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, אשר מהן עולה כי הנאשם 1 היה קובל לעבודות בנייה ופיתוח ובמועדים הרלוונטיים לכטב האישום, שימושו 2 כמנהל העבודה מטעמו. הנאשם 1 ביצע עבודות בניית אולם ספורט במתנס בכפר CABOL, והנחת קו ביוב המורכב מצינורות בטון בקוטר של 60 ס"מ ובאורך של 20 מטר. צינורות הביוב הונחו לצד הכביש במשר מס' חודשיים. לא ננקטו שום אמצעי בטיחות לצורך שמירה על הצינורות ומונעת הידרדרותם. מקום הנחתם לא וודא, כדי למנוע סיכון לעוברים והשבים, דבר אשר הוביל לכך שהמנוח ששיתק במקום, נמחץ על ידי אחד הצינורות אשר התגלגל, הטיל אותו ארضا וגרם למותו המיידי.

בהתאם להוראות סעיף 40יב לחוק העונשין, לקחתי בחשבון, נسبות נוספת, לצורך קביעת המתחם, לצורך גזירת העונש בתוך המתחם, כאמור בהוראת החוק הנזכרת לעיל.

בהקשר זה נתתי משקל רב ומשמעות, לטענת המדינה אודות קיומם של קשיים וכשלים ראיתיים שהובילו לעירication הסדר זה, נכון הליר חקירה ארוך ומסועף, שנמשך כ- 7 שנים "מה שיצר קשיים שיש בהם כדי להשפיע על עניינם של הנאשם 1 ו- 2..." (עמ' 17 שורות 34-30 לפרקtocול); והמשך לשאלת בית המשפט אשר דרש להבין מדוע גבש ההסדר שנראה מקל בנسبות, הובהր, ע"י הפרקליטה כי "...ההסדר שהוצג מבחינת חלוקת האחריות והענישה המבוקשת מגלה את הקשיים שהינו ערים להם..." (שם בעמ' 18 שורות 4-2); ובהמשך: "במקרה הספציפי זהה, לאור קשיים בלתי מוגבלים, מצאנו לנכון שיש צורך לגעת להסדר, ולכן נבקש מבית המשפט לאמצנו..." (שם בעמ' 18 שורות 31-33).

בנסיבות אלה, מתחם העונש המוסכם הנע בין 6 ל- 12 חודשים אסר בפועל, לצורך מאסר מוותנה קנס ופייצוי, הוא מתחם ההולם את הנسبות ואני מאמין.

אשר לעונש בתוך המתחם, נלקחו בחשבון מכלול הנسبות של הנאים, תוך שbow ניתן דגש מיוחד, להנמקה העומדת בסיסד ההחלטה, כאמור לעיל.

בנוספ, חלפו 7 שנים מאז האירוע, ולחלוּף הזמן מעט ביצוע העבירה, יש משקל לצורך גזירת העונש בתוך המתחם (ראו סעיף 40יא (10) לחוק העונשין).

אשר לפיצוי, לפי סעיף 77 (א) לחוק העונשין, משהורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע, לשלם פיצוי בסכום שלא יעלה על 258,000 ₪ לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לקורבן העבירה. קביעת הפיצוי לפי החוק, נמדדת לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו ביום ביצוע העבירה, או ביום מתן החלטה על פיצוי (סעיף 77 (ב) לחוק העונשין).

במקרה דנן, הפיצוי שיוטל על הנאשם 1 הוא נגזרת של מכלול השיקולים המפורטים לעיל, לרבות הערך המוגן שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם 1, אך גם לגבי הקנס שיוטל על הנאשם 2.

אשר אין גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

עמוד 3

12 חודשים מאסר, מתוכם 6 חודשים מאסר בפועל שירצוז בעבודות שירות ממופרט מטה, ויתרת המאסר (6 חודשים) מותנית, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, במשך 3 שנים מהיום.

הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי בעבודות השירות במרכז يوم "בית גיל" כרמיאל אק"ם, רח' רמים 100, כרמיאל, במועד שיקבע על ידי הממונה ועל פי הוראותיו.

mobher להנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלו /או או הימנעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצו עונש המאסר בכליה ממשית.

50,000 ₪ פיצוי למשפ' המנוח. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלום החל מ 1/10/2023 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את הפיצוי לפירעון מיד.

ה마שימה תמסור במציאות את פרטי המתלוננים/חשבון הבנק שלנו יש להעביר את הפיצוי.

נאשם 2 -

קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלום החל מ- 1/10/2023 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלאה הקנס לפירעון מיד ויפעל את צו המאסר שלו צדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המציאות תמציא העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

נitan היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.